

Sygn. akt **I 1 C 259/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **F. S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **B. S.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w repertorium C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Powód F. S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w dniu 14 sierpnia 2017 r. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. S. o zapłatę kwoty 64,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazywał, że przedmiotową wierzytelność nabył od pierwotnego wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 września 2016 r. Powód wyjaśnił, iż zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 64,99 zł stwierdzone zostało rozliczeniem o nr (...), której termin wymagalności upłynął wraz z dniem 15 listopada 2014 r. Powód podał, iż poinformował pozwanego o zmianie wierzyciela i wezwał go do dobrowolnej zapłaty, która jednak do dnia wniesienia pozwu nie nastąpiła.

/pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 3-5v/

W dniu 30 października 2017 r. referendarz Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1550366/17, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty z dn.30.10.2017 r. – k. 6/

Pozwany B. S. w ustawowo przewidzianym terminie złożył sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, podnosząc m.in. zarzuty przedawnienia roszczenia, braku przedłożenia przez powoda umowy zawartej pomiędzy wierzycielem pierwotnym a pozwanym, a także braku dokumentu księgowego na podstawie którego powód dochodzi przedmiotowego roszczenia. Pozwany wskazał również na brak wiarygodności wyciągu z wykazu wierzytelności stanowiącego załącznik do umowy cesji. Reasumując pozwany

podniósł brak faktycznego istnienia roszczenia, które w ocenie pozwanego powstać mogło jedynie w wyniku błędu systemu informatycznego wierzyciela pierwotnego lub braku prawidłowego zaksięgowania wpłaty odpowiadającej kwocie dochodzonej wierzytelności.

/sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym - k.6v-8/

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2017 r. referendarz Sądu Rejonowego Lublin–Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni, jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

/postanowienie z dnia 11.12.2017 r. – k. 11/

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni, pismem z dnia 8 marca 2018 r. powód usunął braki formalne pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym (art. 505³⁷ § 1 k.p.c.) poprzez złożenie dokumentu pełnomocnictwa wraz z dokumentami wykazującymi umocowanie do jego udzielenia, a także złożenie dokumentów zawnioskowanych w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym jako zgłoszone dowody.

/pismo procesowe powoda z dnia 08.08.2018 r. wraz z załącznikami – k. 17-52/

Wobec treści art. 505¹ k.p.c. niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2016 r. F. S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (dalej – F. (...)) zawarł z (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej – (...)) umowę przelewu wierzytelności, w której określono, że (...) przenosi na rzecz F. (...) wierzytelności względem abonentów powstałych na podstawie umów o świadczenie usług (opłaty abonamentowe, opłaty za połączenia telefoniczne, usługi dodatkowe, kary umowne, inne opłaty).

/dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 16.09.2016 r. – k. 21-24v/

F. (...) wygenerował tabelaryczne zestawienie zatytułowane „Załącznik nr 1 - Baza Wierzytelności” w treści, którego pod nr (...) widnieją dane: imię i nazwisko B. S., adres: ul. (...). D. 26/3, (...)-(...) G., ID klienta – (...), data podłączenia i odłączenia usług, a także łączna wartość wierzytelności przysługującej (...) określona na kwotę 64,99 zł.

/dowód: tabelaryczne zestawienie zatytułowane „Załącznik nr 1 - Baza Wierzytelności” - k. 25-27/

W dniu 14 listopada 2016 r. F. (...) wystawił kierowane do B. S. na adres w G. przy ul. (...). D. 26/3, zawiadomienie dotyczące umowy cesji wierzytelności z dnia 16 września 2016 r., w treści którego poinformował adresata o nabyciu od (...) wierzytelności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wynikających z umowy o ID klienta – (...). Jednocześnie wezwano adresata do zapłaty kwoty 64,99 zł do dnia 28 listopada 2016 r.

/dowód: zawiadomienie z dn. 14.11.2016 r. – k. 49/

W dniu 31 stycznia 2017 r. F. (...) wystawił kierowane do B. S. na adres w G. przy ul. (...). D. 26/3 przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 76,11 zł, na którą złożyły się kwoty z tytułu należności głównej: 64,99 zł i odsetek: 11,12 zł.

/dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 31.01.2017 r., - k. 50/

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę łączącą pierwotnie (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z pozwanym B. S., w trakcie trwania której powstało zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 64,99 zł stwierdzone rozliczeniem o nr (...), której termin wymagalności upłynął wraz z dniem 15 listopada 2014 r. Powód wyjaśniał, że przedmiotową wierzytelność nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem w dniu 16 września 2016 r.

Pozwany zarzucał powodowi, iż nie wykazał on faktu istnienia przedmiotowej wierzytelności, a nadto, by takową wierzytelność skutecznie nabył. Pozwany wskazywał na brak przedłożenia przez powoda umowy i dokumentu księgowego, z treści których wywodzi swe roszczenie. Nadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W pierwszej kolejności zarzutem podlegającym ocenie Sądu był zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda. Zarzut ten okazał się zasadny.

Powód przedłożył w niniejszej sprawie umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 16 września 2016 r. zawartą między powodem a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wraz z pełnomocnictwami uprawniającymi do jej zawarcia udzielonymi przez powoda i zbywcę wierzytelności osobom, które złożyły podpisy pod treścią umowy. Powód przedłożył również własny wyciąg z (...) i odpis pełny z KRS zbywcy wierzytelności, z których wynika umocowanie osób udzielających ww. pełnomocnictw do reprezentowania odpowiednio powoda i zbywcy wierzytelności. Dokumenty te zostały złożone w formie kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda radcę prawnego (zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych; t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1870), w związku z czym spełniają one wymogi pozwalające na uznanie ich za dokumenty w rozumieniu art. 245 k.p.c. i na włączenie w poczet materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, iż strona powodowa wykazała, że umowa przelewu wierzytelności pomiędzy powodem a (...) Sp. z o.o. została zawarta w dniu 16 września 2016 r., nie mniej jednak w żaden sposób nie udowodniła, że była nią objęta wierzytelność której powód dochodził w niniejszej sprawie. Dowodem na tę okoliczność niewątpliwie nie może być bliżej nieoznaczony wydruk komputerowy w formie zestawienia tabelarycznego, opisany jako Załącznik nr 1 - zatytułowany „Baza wierzytelności”. Z treści ww. zestawienia nie wynika bowiem do jakiej umowy, zawartej w jakiej dacie i pomiędzy jakimi stronami jest on załącznikiem.

Zasadnie, w ocenie Sądu, zarzucał pozwany również niewykazanie przez powoda dochodzonego roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości. Powód nie przedłożył bowiem do akt umowy łączącej wierzyciela pierwotnego z pozwanym, z której – powołując się na umowę o przelew wierzytelności – wywodził swe roszczenia. Powód nie przedstawił również żadnych innych wiarygodnych dowodów, które potwierdzałyby przede wszystkim, że pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda doszło do zawarcia umowy. W tym stanie rzeczy niemożliwym okazało się ustalenie, a co za tym idzie zweryfikowanie treści stosunku zobowiązaniowego, który łączyłby poprzednika prawnego powoda z pozwanym, w tym przede wszystkim warunków na jakich zostałaby zawarta, okresu jej trwania, wysokości opłat, terminów i sposobu płatności etc.

Swe żądanie powód oparł na złożonym do akt sprawy wydruku rozliczenia nr (...) z dn. 03 października 2010 r. Zauważyć jednakże należy, że wydruk nie został poświadczony za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda radcę prawnego (zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych; t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1870) – w przeciwieństwie do pozostałych dokumentów złożonych do akt sprawy, w tym: odpisów (...) i KRS, wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności, tabelarycznym zestawieniu zatytułowanym „Załącznik nr 1 - Baza Wierzytelności” etc.

Nawet gdyby przyjąć, że powyższy wydruk nie może być potwierdzony za zgodność z oryginałem w myśl art. 129 § 2 k.p.c., gdyż stanowi wydruk z systemu teleinformatycznego i nie jest dokumentem w rozumieniu art. 244 k.p.c. i 245 k.p.c., to powód powinien zadbać o to, aby treść tego wydruku została potwierdzona np. przez jego pełnomocnika za zgodność z obrazem w systemie w momencie ich pobrania do wydruku. Wobec zaś przedłożenia przez powoda analizowanego wydruku we wskazanej na wstępie formie należało uznać, że nie ma on mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym i nie został włączony przez Sąd w poczet materiału dowodowego (tak też Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie II CSK 401/06, LEX nr 453727), tak więc nie stanowi on podstawy do uznania istnienia roszczenia pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym.

Dowodów wykazujących ww. fakt nie stanowią również pisma pochodzące od powoda i dotyczące informacji o dokonanej cesji wierzytelności i wezwania do zapłaty. Pisma te są jedynie dokumentami prywatnymi i jako

takie, zgodnie z treścią art. 245 k.p.c., stanowią jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenia zawarte w tych dokumentach. Powód nie wykazał, by pisma te zostały doręczone pozwanemu, wobec zaś kwestionowania przez pozwanego tejże okoliczności, uznać należało, iż powód jedynie wystawił przedmiotowe dokumenty prywatne w ww. brzmieniu.

Sąd badał także podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Zgodnie natomiast z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wymagalność roszczenia, którego dochodzi powód w niniejszej sprawie, zgodnie z zapisami zawartymi w „rozliczeniu” złożonym przez powoda, nastąpiła w dniu 16 listopada 2014 r. - następującym po dniu, w którym upłynął termin płatności. Pozew w niniejszej sprawie złożono do Sądu w dniu 14 sierpnia 2017 r., tj. przed upływem biegu trzyletniego okresu przedawnienia. Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia uznać należało więc za niezasadny. Na marginesie jedynie wskazać należy, że rozliczenie opłat także złożone zostało w niepoświadczonyj formie i aktualne są w tym miejscu rozważania Sądu dotyczące pozostałych niepoświadczonych wydruków.

Uznać zatem należało, że powód nie wykazał ani legitymacji procesowej, ani zasadności swojego żądania, do czego był zobowiązany zgodnie z art. 6 k.c.

Sąd zatem w pkt. 1 wyroku oddalił powództwo na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. i uznając powoda za stronę przegrywającą postępowanie obciążył go kosztami procesu, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.